

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3031/2020
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милета Миладиновић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Бранко Ракита, адвокат из ... и ВВ из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7034/18 од 05.11.2019. године, у седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7034/18 од 05.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7034/18 од 05.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 12213/16 од 15.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев тужиље и утврђено према туженима да је недозвољено извршење решења Основног суда у Крагујевцу И 6577/15 од 23.11.2015. године на стану у ..., површине 51 м² у улици ... бр. ..., бр стана .., улаз .., спрат .., који се састоји од дневне собе, спаваће собе, кухиње, трпезарије, купатила са ВЦ-ом, предсобља, плакара, лође и подрума, који се налази на кп.бр. ..., уписан у лист непокретности број .. КО ..., по захтеву тужене ББ, као повериоца, против туженог ВВ, као дужника. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужилји на име трошкова поступка плате 54.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7034/18 од 05.11.2019. године, одбијена је, као неоснована жалба тужене ББ и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена ББ је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр 72/11, 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Наиме, треће лице, које сматра да на предмету извршења има право које спречава извршење, заштиту својих права остварује приговором и излучном тужбом (тужбом за недопустивост извршења), а правноснажном пресудом донетом у овом поступку усвојен је захтев тужиље, с обзиром да тужилца у погледу предмета извршења има право које спречава извршење. Испуњеност услова за одлуку о захтеву којим се тражи недопустивост извршења цени се у сваком конкретном случају, зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, са којих разлога не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или разматрањем питања од општег интереса. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, што није разлог за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2 тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења недопустивости извршења поднета је 18.07.2016. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се не односи на новчано потраживање, у коме вредност предмет спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија тужене ББ није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић